

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2008– Nr. 39.

VRAGEN van het CDA van de heer J. Seton en van de VVD van de heer J.M. van Keulen betreffende BIBOB-beleid.
(Binnengekomen: 16 april 2008.)

Enige tijd geleden heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State geoordeeld dat er, ondanks een negatief BIBOB-advies, onvoldoende bewijs was om een bepaalde prostitutievergunning te weigeren. De afgelopen week kwamen er meer details in de publiciteit, ook over de kosten van deze procedure. Verder hebt u in dat kader iets gezegd over de beleidsmatige effecten van deze uitspraak.

Om te voorkomen dat deze discussie uitsluitend via de pers gevoerd wordt, stellen wij u onderstaande vragen over deze kwestie, en dan vooral over het bijbehorende beleid. Wij kunnen ons namelijk voorstellen dat door deze uitspraak de positie van de gemeente om handhavend op te treden is verslechterd. Verder zijn wij benieuwd naar de reikwijdte van deze kwestie in beleidsmatige en procesmatige zin.

Wij ondersteunen uw inzet om contact te zoeken met de minister van Justitie om te laten beoordelen of een wetswijziging mogelijk is. Maar als het al zover mocht komen, zal deze wetswijziging nog wel even op zich laten wachten. Wij willen weten welke mogelijkheden en beperkingen zich in de tussentijd voordoen als het gaat om handhaving bij prostitutie en drank en horeca.

Het bovenstaande leidt tot de volgende vragen:

1. Welke effecten heeft de bovengenoemde uitspraak op de handhavingspraktijk en het handhavingsbeleid ten aanzien van het beoordelen van aanvragen voor vergunningen op het gebied van prostitutie en drank en horeca?
2. Zijn er andere methoden dan via BIBOB om ingeval van een vermoeden van een integriteitsprobleem een eventuele weigering van een vergunning te onderbouwen? Zoja, welke?
3. Lopen er momenteel andere rechterlijke procedures waarbij een BIBOB-advies is aangevraagd en/of verkregen? Zoja, leidt de uitspraak van de Afdeling tot een andere afweging ten aanzien van het procesrisico in deze procedures?
4. Bestaat er beleid op grond waarvan u afweegt in welke gevallen u wel of niet tot het inwinnen van een BIBOB-advies overgaat? Zoniet, waarom niet?
5. Kunt u aangeven of de in deze zaak gemaakte juridische kosten van een gebruikelijk niveau zijn?
6. Welke criteria spelen een rol bij de beslissing om tegen een gerechtelijke uitspraak waarbij een BIBOB-advies speelt in beroep te gaan?

7. Bent u van mening dat in dit soort kwesties de kosten, inclusief mogelijke schadevergoeding, een doorslaggevende rol mogen spelen? Zoja, waarom? Zoniet, waarom niet?

Het college beantwoordt de vragen als volgt:

Groningen, 22 april 2008.

1. De uitspraak geeft geen aanleiding tot wijziging van de tot op heden gehanteerde praktijk voor de beoordeling van vergunningaanvragen op het gebied van prostitutie en horeca. Alle vergunningaanvragers binnen de betreffende branches krijgen een zogenaamde BIBOB-intake, dat wil zeggen dat bij de aanvraag ook informatie moet worden geleverd over o.a. de financiering van het bedrijf, de bedrijfsstructuur, de eigendomsconstructies, belastinggegevens, enz. Die uitgebreide vraagstelling heeft een groot preventief effect, omdat het een deel van de "niet-integere" aanvragers doet afzien van het doorzetten van hun vergunningaanvraag. Op basis van de wel volledig ingevulde aanvraagformulieren en de daarop verstrekte BIBOB-gegevens kan de gemeente zelf beoordelen of er aanleiding is tot weigering van een vergunning. Als er geen directe grond tot weigering aanwezig is, maar er wel vragen blijven bestaan over de zogenaamde BIBOB-indicatoren (financiering, bedrijfsstructuur, schijnconstructies, enz.) kan een advies aan het Bureau BIBOB gevraagd worden. In voorkomende gevallen zal in de toekomst ook aan deze vervolgstap uitvoering gegeven blijven worden.

2. De weigeringsgronden in de Wet BIBOB vormen een aanvulling op de in landelijke en lokale regelgeving (bijvoorbeeld Drank- en Horecawet en Algemene Plaatselijke Verordening 2005) vastgelegde mogelijkheden om een vergunning te weigeren of in te trekken. De gemeente moet altijd eerst toetsen of er op basis van die mogelijkheden reden is tot weigering of intrekking van een vergunning. De meerwaarde van de toetsing van de integriteit van een vergunningaanvrager door toepassing van de Wet BIBOB is gelegen in het feit dat het Bureau BIBOB toegang heeft tot gesloten bronnen die voor gemeenten niet toegankelijk zijn.

3. Er is in 2007 met betrekking tot één andere vergunningaanvrager een BIBOB-advies ontvangen. Op basis daarvan is het besluit genomen om de door deze persoon aangevraagde vergunningen te weigeren, en de reeds aan hem verleende vergunningen in te trekken. De behandeling van het tegen dat besluit ingediende bezwaarschrift was door de Commissie van beroep- en bezwaarschriften aangehouden, in afwachting van de uitspraak van de Raad van State. Omdat die andere zaak inhoudelijk parallel liep met de zaak waarin de Raad van State uitspraak heeft gedaan, heeft de burgemeester besloten de eerdere beschikking, tot weigering/intrekking van de vergunningen in te trekken.

4. Dat beleid is vastgelegd in de "Beleidslijn voor de toepassing van de Wet BIBOB op de vergunningen voor horeca-, en prostitutie-inrichtingen en speelautomatenhallen", vastgesteld bij collegebesluit van 6 juli 2004, en in werking getreden per 1 augustus 2004.

5. De in deze zaak gemaakte juridische kosten zijn van het gebruikelijke niveau. De daarover verstrekte informatie (totaal € 93.000,--) betreft echter de juridische kosten van alle zaken tussen de gemeente en de betrokken vergunningaanvrager(s), en niet alleen de BIBOB-zaak.

6. In een eerdere uitspraak van de Raad van State van 18 juli 2007 (AB 2007, 357) was aangegeven dat een bestuursorgaan, gelet op de expertise van het Bureau BIBOB, van het advies van het Bureau mag uitgaan. Omdat de uitspraak van de Rechtbank Groningen in strijd was met de uitspraak d.d. 18 juli 2007 van de Raad van State, is besloten in hoger beroep te gaan.

7. In dit soort kwesties, waarbij het gaat om het uitsluiten van het risico dat de gemeente strafbare feiten faciliteert, mogen de kosten geen doorslaggevende rol spelen.